

2.6 Tervishoid ja sotsiaalhoolekanne algab ütlusega, et anonüümses AIDSi kabinetis toimub stabiilne nõustatute ja testitute arv, jättes mulje, et see on Pärnu linna tervishoiu ja sotsiaalhoolekande sektori suurim probleem. Peatükk võiks alata kokkuvõtva lõiguga, mis on peamised probleemid valdkonnas. Sotsiaalhoolekande teemapüstitus on täiesti puudulik. Mainitud on vaid mõned kitsad teemad ning tervikpilt linna hoolekandesektorist puudub. Järgnevad arengusuunad peaksid ju põhinema siin peatükis välja toodud analüüsile, siin aga pole välja toodud ühtki arenguvajadust. See osa vajab olulist täiendamist.

Peatükis 3 räägitakse vajadusest minna üle teadmistepõhisele majandusele, mis tähendab Pärnu linna vajadusi panustada eelkõige inimkapitali -investeeringud haridusse, teadusesse, sotsiaal- ja tervishoiuteenustesse. Ka rahvastiku vananemine mõjutab see Pärnu tööelast elanikkonda ja teiselt poolt võimalikku arengud tervishoiu- ja sotsiaalteenustes. Vananemine ja ühtlasi elulaadi muutus tingib kasvu tervishoiu ja sotsiaalteenuste järele. Lk 7 rahvastiku arengu trende analüüsides (ptk 2.1) tuuakse välja, et tulevikku suunatud otsustes tuleb arvesse võtta Pärnu vananevat ja vähenevat elanikkonda. Pärnu linna arengukava aastani 2025 toob oluliste prioriteetitena välja haridustaseme tõusu ja mitmekesisuse ning parima elukeskkonna loomise, mis soodustaks noorte perede asumist Pärnu. Seega, mitmetes teoreetilisemat laadi ütlustes on selgelt välja toodud vajadus panustada muu hulgas ka sotsiaalvaldkonna arendamisele. Liikudes edasi eesmärkide ning tegevuste juurde, on sotsiaalteenuste esindatus seal kahaneva tähtsusega ning tundub, et sotsiaalvaldkonna tegevused on välja pakutud pigem eraldiseisvalt kui ühtset tervikut nähes ja luues.

Üldkommentaarina tundub mulle, et tegevuskava tegevused ei vii eesmärkide täitmiseni. Tegevuskavas toodud tegevused täidavad vaid suhteliselt väikese osa tegevustest, mis tegelikult oleks seatud eesmärgi saavutamiseks vajalikud.

Eesmärkide 1.3 ja 1.4 all räägitakse tervist väärtustavast linnakeskkonnast ja tervislikust tervise-edenduse süsteemist, peamiselt peetakse ilmselt silmas füüsilist tervist. Vaimset tervist pole eraldi välja toodud, kuigi see vääraks kindlasti üsna suurt rõhuasetust. Teen ettepaneku lisada ka vaimset tervist käsitlevad tegevussuunad ja tegevused.

Eesmärgi 1.5 all on ennetava loomuga tegevussuundadele üsna vähe tähelepanu pööratud, tegevuskavas aga praktiliselt üldse mitte. Siin on selge täiendamisvajadus.

Pärnu vajab eraldi sotsiaalvaldkonna arengukava. Selle võiks eraldi tegevuskavana suuremasse arengukavasse sisse kirjutada.

Eesmärgi 2.1 juures on mõõdikuna välja toodud koolivägivalla vähenemine. Kuidas seda mõõdetakse, milline on praegune baastase, milline on seatud eesmärk ja millised tegevused tegevuskava punkti 2.1.1 all aitavad seda saavutada?

Millised on seosed riiklike arengukavadega? Sotsiaalvaldkonnas ei kohanud ma ühtegi seost riiklike suundumustega. Kusjuures on riiklikes suundumustes nii mõndagi sellist, mida Pärnu võiks ära kasutada enda eesmärkide saavutamiseks.

Kuidas hoida edaspidi ära olukorda, et nii olulised otsused nagu linna peamise lastele ja peredele sotsiaalteenuseid pakkuva sotsiaalasutuse likvideerimine toimub igasuguste arengukavade väliselt? Kui niisugused sündmused toimuvad, muudab

see arengukava koostamise vaid vormikohaseks protseduuriks, mis tuleb läbida selmet tõepoolest kokku leppida järgmise perioodi eesmärkides.

Arengukavas välja toodud Pärnu linna väärtused on väga sümpaatsed. Hetkel linnajuhtimisest neist väärtustest just ülearu ei lähtuta. Näitena võib tuua Pereabikeskuse likvideerimise plaani, mis ei põhine uuringutel, analüüsidel ja ekspertteadmistel, kus osalusdemokraatiast otsuste langetamisel pole jälgegi ning otsuste jätkusuutlikkus pole ilmselgelt olnud linnajuhtude otsustuskriteeriumiks. Kuidas Pärnu linn kavatseb jõuda olemasolevatelt väärtustelt arengukavas toodud väärtusteni? Hea oleks lugeda tegevuskava ka selle kohta.

Ptk 2.2 sõimekohtade vähesuse juures võiks välja tuua ka selle, kui palju sõimekohti puudu on. *Kas linn on kaalunud erapäevahoiu kompenseerimist vanematele, kelle laps sõime ei mahu?*

Monika Luik